

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893713348448/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Den velbemejdede Jøde, da han hørte
 Vor Helts pudseerlige Biographie,
 fik strax Idee paa Fiske-
 J Jeppes Vand, som ham syntes detlig vorte;
 Han tænkte, som en god Israelit,
 Profit! Profit! Profit!
 Og fik omsider Helten til at gjøre
 En edelig Affordt: at, naar han kom igjen
 fra Slottet, af Belønningen
 Den fjerde Part ham skulde heel tilhøre,
 Jmod et deiligt Spanstrær, og en Ring
 Besat med skønne Steene rundt omkring.

Med denne Ring paa fing'ren, Stok i Haanden,
 Og Hund ved Siden, ganske glad i Manden
 forlod nu Helten Jøden, og gif hen
 Til Slottets Port, hvor han, og Hund,
 hver sagde paa sin Dags: god Dag til Sveitseren.
 Den samme gode Cerberiske Herre
 Var just den eneste blandt Hoffets folk, desværre,
 Som ei var fin og sed og punisf i sin Mund.
 (For dem, som ikke veed hvad Punisfhed vil sige,
 Det gjøres bitterlig her in parenthesi,
 At med en punisf Mund jeg meener sliq,
 Hvori man ikke holder Tungen lige).
 Han Helten Jeppes og hans fanges Buf
 Giengieldte paa en Diis, som ei var nær saa snuf:
 Med hævet Slav han streg i vrede tydske Sprog
 Saa stygge Ting, at jeg min danfke Bog
 Med dem vil ingenlunde plette,
 Men Meeningen deraf blot oversætte;
 Og denne var saaledes ongefær:
 „Væk, Dye, med din Hund! hvor tør du komme her?“

„Nu! hvi saa bister, fiære Herre.“
 Jgientog Helten, „hør mig ud!“

„Jeg er ei nogen Stud, despærrer!
„Min fader gif paa to, min Moder ligesaa,
„Og til min Dødedag, vil Gud,
„Skal jeg deri dem ogsaa slægte paa;
„Jeg stanger ingen Mand; jeg trygger aldrig Drøv;
„Jeg er en Bonde, fød i Demmeløv;
„Mit Navn er Jeppe; denne sin Krabal,
„Som staaer paa fire ved min Side,
„Har snydt mig, og skal sælges til Soldat;
„Han synes ikke Standen just at lide;
„Men Kongen ganske vist vil selv bifalde Dommen:
„Ham vil jeg tale med, og derfor er jeg kommen.“

„Tys!“ tænkte Sveitseren, „jeg lugter Luntten nu —
„Du med din Hund vil op til Kongen, siger du?
„Got! men den fjerde Part, af hvad dig bydes der,
„Skal være min; hvis ikke, bliv kun her.“

Vor Jeppe gav sin Haand og Eed derpaa;
Og Sveitseren lod ham og Hunden gaae.

De gif af Trapper op, de gif af trende der.
En Kammerjunker (det var den Gang Mode;
Men alt forandres paa vor løierlige Klode!)
Stod ved Monarkens Dør, og skildred i Gevær.
Med ham kom Jeppe ligerovt,
Som før med Sveitseren, tilrette;
Og fik Tilladelse for den bevidste Ppris
Sog Been i forgemaffet ind at sætte.

Der stod han med sin Hund, og saae
Paa Billeder, og Støtter, og deslige,
Som i det forgemaffet har kunnet staae,
Men stod der neppe, sandt at sige.